

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αι ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΟΡΟΙ ΔΙΑΜΑΛΓΗΣ ΜΟΝΑΧΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΥ

Ὁ μοναχικὸς βίος, ὡν παρὰ φύσιν καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἀντικείμενος εἰς τὴν πρώτην ἐντολὴν τοῦ δημιουργοῦ πρὸς τοὺς πρωτοπλάστους, μόλις ἐξαλθάντας τῶν χειρῶν αὐτοῦ, θὰ ᾔτο ἀνεκτὸς καὶ σεβαστὸς μόνον ἐπὶ τῷ ὄρει ἡθικῆς ἐν αὐτῇ τελειότητος ἐπικρατοῦσης πάσης ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ κακίας· διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔσχεν ἐν ὧραις ὑφίστης θρησκευτικῆς καὶ ἡθικῆς ἐξάρσεως τῶν ἀνθρώπων, ἥς παρελθούσης, ὁ ἀγγελικὸς βίος τῶν πρώτων μοναχῶν κατεσκεύασθη εἰς τὸν βόρβορον πάσης κακίας ὡς ὁ ἀποστάτης Βελζεβούλ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν εἰς τὰ Τάρταρα.

Τὰ μοναχικὰ τάγματα σπανίως μὲν ἦσαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ τοῦτο ἐξαιρετικαί μόνον μοναχικαὶ μορφαὶ διαπνεόμεναι ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς αὐταπαρησίας καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὰς ὑφίστας τοῦ Κυρίου ἐντολὰς, πάντοτε δὲ παρεῖχον πράγματα εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ ἡμῶν ἐν πολλοῖς τὴν θεοσεβίαν αἰγλὴν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Τὴν ἐπὶ τοῦτοις δυσφορίαν ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἑκατόμβας τῶν Ἀγ. Οἰκουμένων Συνόδων, αἵτινες ἐπανελημμένως παραινοῦσιν, ἐπιπλήττουσι καὶ ἐπιτιμῶσιν ἐν γένει τοὺς μοναχοὺς καὶ τὸν μοναχικὸν βίον ὑποβάλλουσιν εἰς περιορισμοὺς ἀπὸ τῶν ἀποκριτικῶν καὶ τυρβάσει κατὰ προτίμησιν καὶ ἐπιμόνως περὶ τὰ ἐχθροῦμα πολλὰ παρέχον πράγματα καὶ σκάνδαλα.

Ἵνα ζῇ ἄνθρωπος μόνος ἐν ἐρήμῳ πρέπει· νὰ εἶναι θεὸς ἡ θηρίον· ἔλεγεν ὁ μέγας ἐκ Σταγείρων φιλόσοφος, καὶ ὁ χριστιανισμὸς ἀξίων ἵνα ὁ ἄνθρωπος τείνῃ πρὸς τὴν θεῖαν τελειότητα ἐνόμισεν ἐπὶ ἐν τῷ μοναχικῷ βίῳ ἡδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξαρθῇ, μέχρι τῆς θεῖας τελειότητος καὶ διὰ τοῦτο ἡ πτώσις τοῦτου ἐγένετο παταγωδετέρα καὶ ὀλεθριωτέρα.

Μεγάλων ἀρετῶν ἀλλὰ καὶ μεγάλων παρεκτροπῶν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἐγένετο μάρτυς ἡ ἱστορία τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου πολλάνκις, καὶ σήμερον τὰ κατ' αὐτὸν νοσοῦσι σρόδρα, παρ' ἡμῖν δὲ μάλιστα ἐχώρησαν ἐπὶ τοσούτον, ὥστε ἐπέστη, ὁ καιρὸς ὅπως ἡ Ἐκκλησία μετὰ τῆς πολιτείας μερμνήσῃ πρὸς ἐπιναφορὰν αὐτοῦ ἐκεῖθεν ἐξερχομένη καὶ ἐξῆς εἰσὲν εἰς παντοίας καὶ μεγάλας ἀμαρτίας.

Ἀνεμύχνησαν πλείστοι μοναχοὶ σκανδαλισθέντες εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά, τὰ πολιτικά, τὰ κοινωνικά καὶ κοινονικά ἡμῶν πράγματα, οὐχὶ ὅπως βοήθησαν τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῇ δικαίᾳ, ἀλλ' ἵνα ἐισαχθῶσι τὴν φαρισαϊκὴν ὑπόκρισιν, τὴν πολιτικὴν καὶ κομματικὴν κακοψύχην καὶ ἐπιτείνωσι τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πικρὰν καὶ ἀπορνήσαν, ἐξ ἧς προνοῦσιν ἐπὶ ἀρόνται αὐτοὶ ἀθέμιτα

ὠφελήματα. Συνώμοσαν μετὰ τῶν κακοψυχῶν πολιτικῶν καὶ κομματικῶν στοιχείων ἐν τῇ νήσῳ καὶ παρενέβαλον πᾶν πρόσκομμα εἰς τὴν ὁμαλὴν καὶ ἡρεμὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἱεραρχίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, μετ' ἀναισχυντίας δὲ καὶ ἀσεβείας ἰδιαζούσης εἰς παρωρυμμένας συνειδήσεις καὶ ψυχὰς προσεπάθησαν νὰ ποδοπατήσωσι πᾶν δίκαιον καὶ περιουσίαν πᾶσαν ἀληθειαν καὶ ἡθικὴν, ἡγερσαν δὲ οὕτω μέγα χάσμα μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Τὸ χάσμα τοῦτο ἡ θὰ γένηται κρημνὸς διὰ τὸν ἕτερον τῶν ἀντιπάλων ἡ θὰ γεφυρωθῇ καὶ θὰ γένηται ἡ ἀνακωχή καὶ ἡ εἰρήνη μετὰ τῶν ἐμπολέμων. Τίς θὰ ἡγήθη καὶ τίς ἐν τέλει θὰ συντριβῇ ὑπὸ νέας συρράξεως εὐκολον νὰ προτίθῃ τις. Ἡ λαϊκὴ δύναμις κραταιὰ καὶ ἀνίκητος θὰ συντρίβῃ καὶ θὰ ἐξαφανίσῃ τὸν μοναχικὸν κλήρον, ἂν μὴ γνωσιμαχίῃ οὗτος καὶ ἐπανελεῖθαι εἰς τὴν τροχίαν ἣν ἐχάραξαν δι' αὐτὸν ἄνδρες ἄγιοι καὶ ἱσαπόστολοι, ἐκόντα δ' ἄκοντα, θὰ ἐπαναγάγῃ τοῦτον ἡ λαϊκὴ δύναμις καὶ θέλῃσι τῇ ἐπιπνεύσει καὶ βοηθείᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις πρώτη ρυπαίνεται καὶ ἀμαυροῦται ὑπὸ τῶν μεγάλων καλογηρικῶν ἀμαρτιῶν.

Παρακαλουθούσης τὴν καλογηρικὴν βίον οὐδεμίαν εὐδοκίαν πρᾶξιν χριστιανικὴν ἐν αὐτῷ, εἴμῃ τὴν ἀναίσχυντον καὶ ἀσεβῆ κατηγέλειαν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ τὴν ἀσύστολον ἐκμετάλλευσιν τῆς θεοσεβείας τῶν λαϊκῶν τάξεων. Νυχθημέρος τῶν καλογηρικῶν μέριμνα εἶναι ἡ φιλοκέρδεια καὶ ὁ χρηματισμὸς καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, εἶναι ἀφωσιωμένως εἰς τὸν Μαμμονᾶ καὶ μακρὰν τοῦ Θεοῦ.

Ἐ. Κύπρῳ οὐδέποτε, πρέπει νὰ λησμονηθῇ ἐπὶ τῇ 1902, εἴτι λιμὸς καὶ συμφορὰς, μόνον οἱ καλόγηροι προσεκάλεσαν ὑπὲρ τὰ 250 κατασχετήρια διατάγματα κατὰ ἀστών καὶ χωρῶν ὀρεινῶν αὐτῶν καὶ ἐρρίψαν εἰς τοὺς δρόμους οἰκογενεῖας πολυμελεῖς ἀπανθρώπως καὶ ἀνῆλθε, διότι ἐν τῇ τρομερᾷ ἐκείνῃ δυστυχίᾳ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ πρὸς αὐτοὺς χρηματικά χρέη των. Μοναστήριον σημαίνει σήμερον, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, οὐχὶ οἶκον προσευχῆς καὶ νηστείας, ἀλλὰ χρηματισμοῦ καὶ πάσης ἀκολασίας καὶ αἰσχρότητος, ὁ δὲ καλογηρικὸς βίος ἀποσκοπεῖ μόνον εἰς τὴν περισυλλογὴν ὡς οἷον τε πλεονόν ὀλίγων ἀγαθῶν ἵνα παχύνωνται οἱ καλογηρικοὶ τράχηλοι καὶ αἱ γαστέρες.

Συνηγομένοι οἱ καλόγηροι καὶ ἀπηλλαγμένοι τῶν οἰκογενειακῶν φροντίδων καὶ βαρῶν, ἐπωφελοῦμενοι δὲ καὶ τὰς εὐσεβεῖς εἰσφοράς καὶ τὰ ἀφαιρώματα καὶ τὰς δωρεὰς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν διεξάγουσιν ἐν μέσῳ τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν κοινοτήτων οἰκονομικὸν πόλεμον ἐξοντωτικὸν κατὰ τῶν λαϊκῶν χριστιανῶν καὶ περιάγουσιν εἰς ἀπορίαν καὶ ἐνδειαν οὐ μόνον οἰκογενεῖας ἀλλὰ καὶ κοινότητας ὁλοκλήρους. Ὅσῳτ' ἀθέ-

ως καὶ ἀσεβῶς συσσωρευόμενος καλογηρικὸς πλοῦτος χρησιμοποιεῖται οὐχὶ πρὸς σκοποὺς φιλανθρωπικοὺς, πολλοὺ γὰρ καὶ τοῦ παντὸς θεῖ, ἀλλὰ πρὸς οἰκονομικὴν ἐξόντωσιν πολιτῶν καὶ γειτορῶν καὶ πρὸς ἐξαχρείωσιν καὶ διαφθορὰν τῶν ἡθῶν.

Ἵπάρχει, οὕτω, κερυγμῆς σφοδρὸς πόλεμος ἐξοντώσεως μετὰ τῶν λαοῦ καὶ καλογηρικῶν, οὗτινος αἱ συνέπειαι δὲν εἶναι μόνον οἰκονομικαὶ ἀλλὰ καὶ ἡθικαί, διότι μετὰ τῆς πρὸς τοὺς καλογηρικοὺς ἐχθρότητος καὶ τοῦ μίσους τοῦ λαοῦ γέννεται παρ' αὐτῶν καὶ ἡ περιφρόνησις πρὸς τὸν κλήρον καὶ ἡ ἀνευλάβεια πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἥς θεωροῦνται οὗτοι θάρραπτοι καὶ λαιτურγοί.

Δὲν εἴμεθα ποσὸς ἐκ τῶν φρονούντων ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ διηρησέναι ἀποβαίνουσι περιτταί, ἀλλὰ θεωροῦμεν αὐτὴν ἀναπόσπαστον ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου οὐσιωδέστατον δὲ καὶ ἐκφυρότατον παράγοντα ἡθικῆς ἥς ἀνευ οὗτο κρέατος οὐτε λαός, πολλῶν δ' ἦντιν ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ προσεῖσῃ καὶ εὐημερήσῃ. Οὐ μόνον ἀρα θρησκευτικὴν ἀλλὰ καὶ πατριωτικὴν καὶ κοινωνικὴν καθήκον ἐπιβάλλει τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐποῦ ἔταξεν αὐτὴν ὁ Θεάνθρωπος θεμελιώσας ἐπὶ τοῦ ἀρραγοῦς βράχου τῆς θεῖας ἀληθείας καὶ τῆς ὑφίστης ἡθικῆς.

Ἀπῆλθον ἐκ τοῦ ναοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ φραγγελλίου τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν αὐτῷ διδάσκων διὰ τοῦ παραδείγματος ἐπὶ ὁ θρησκευτικὸς καὶ ἐκκλησιαστικὸς βίος πρέπει καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένος τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ περισρῶν καὶ νὰ περικοσμηθῇ οὗτος ὑπὸ πάσης ἀρετῆς καὶ τῆς ἀθλοθυσίας καὶ αὐταπαρηγήσεως ἣν ἐκήρυξεν ὁ Θεάνθρωπος καλῶν τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτὸν ἵνα ἄρωσι τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ἀκολουθήσωσιν.

Ἄν θεωρηθῇ ἀνέφικτος ἡ ἡθικὴ αὐτῇ τελειότης, ὑπάρχει μέση τις ὁδὸς ἥτις δύναται ν' ἀγάγῃ εἰς φιλίαν καὶ ἀδελφικὴν συνάντησιν τὸν λαὸν καὶ τὸν κλήρον καθόλου, ἰδίᾳ δὲ τὸν μοναχικόν, ὅστις εἶναι ὁ κερυγμῆς τοῦ λαοῦ πολέμιος καὶ ἐχθρός. Προπαντὸς ὀφείλει οὗτος νὰ περισταλῇ ἐν ταῖς μοναῖς αὐτοῦ ἐπανερχόμενος εἰς βίον χριστιανικόν, ἀφοσιούμενος εἰς τὴν εὐσεβῆ λατρείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐξάσκησιν πάσης χριστιανικῆς ἀρετῆς, καθιστάμενος οὕτω παράδειγμα καὶ ὑπογράμμις εἰς ἀπαντας τοὺς χριστιανούς καὶ μὴ τοιοῦτος εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἵνα δὲ μὴ μόνον θεωρητικὴ ὑπάρχῃ ἡ λατρεία αὐτῇ, ἡ ἀγαθοεργία πρέπει νὰ γένηται ἡ ἐμπρακτος ἐξάσκησις αὐτῆς. Τὰ Ἰησοῦσιν καὶ ἀλλὰ τάγματα μοναχικά τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας προὐκάλεσαν τὴν ἐχθρότητα καὶ τὸν διωγμὸν ὁμογενῶν κυβερνήσεων καὶ λαῶν, διότι ἐπερᾶθησαν πολιτικὰς ἀνατροπὰς πρὸς ἐξυτηρέτησιν ἰδίων συμφερόντων καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῆς τρεφούσης καὶ φιλοξενούσης αὐτὰ χώρας. Μετὰ ὅμως τούτων ὑπάρχει τὸ τῶν

Τραπιστῶν, ὅπερ ἀποβαίνει εὐεργετικώτατον καὶ ἀσχετὸν βίον ὄντως χριστιανικώτατον. Ἀποκεκλεισμένοι τοῦ κόσμου οἱ Τραπισταὶ πατέρες μετέρχονται διαφόρους τέχνας ὡς τὰ προϊόντα ἐκποιῶντες ἀπολαμβάνουσιν ἱκανὰ κέρδη, καὶ ἀπὸ τούτων κρατῶσιν τὰ ἀναγκαζόμενα πρὸς βίον λιτότατον, τὰ λοιπὰ διαθέτουν εἰς ἔδρουν σχολείων, νοσοκομείων, ὀρφανοτροφείων καὶ παντὸς φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος, ἀπέδωσαν δὲ εὐεργετικώτατοι ἐν τῇ Ν. Ἀφρικῇ καὶ ἐπισπῶνται τὰς εὐλογίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην χριστιανῶν τε καὶ εἰδωλολατρῶν.

Τοιοῦτόν τινα βίον μετέρχοντο καὶ οἱ πρώτοι ἀσκηταὶ μοναχοὶ τῆς Λιβύης ἐργαζόμενοι καὶ καλλιεργούντες κήπους καὶ ἀλλὰ διάφορα παράγοντες καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὠφελήματα διανέμοντας εἰς ἐλεημοσύνας, αὐτοὶ διακόντες βίον λιτότατον καὶ μετὰ στερήσεων πολλῶν.

Ἵπὸ τοιοῦτος μόνον ὅρους δύναται νὰ εἶναι ἀνεκτὸς σήμερον ὁ μοναχικὸς βίος καὶ εἰς τοῦτον πρέπει νὰ κατατείνωνται αἱ μελετώμεναι Ἐκκλησιαστικαὶ μεταρρυθμίσεις ἅμα τῇ ἐπικαιμένη λύσει τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Οἱ μοναχοὶ εἰς τὰς μονὰς, ἔστω τὸ σύνθημα σύμπαντος τοῦ χριστιανώμου πληρώματος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ μοναστηριακαὶ πρόσοδοι πρέπει νὰ διατιθῶνται οὐχὶ πρὸς πᾶν τῶν καλογηρικῶν γαστέρων ἀλλὰ πρὸς εὐπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κλήρου καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς λαϊκῆς παιδείας. Ὅταν τὰ Ἐκκλησιαστικά ἡμῶν πράγματα διαρρυθμισθῶσι πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν καὶ θεάρεστον καὶ φιλόπατριν, κλήρος καὶ λαὸς θὰ συνδεθῶσι δι' ἀρρήκτου χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἡνωμένο· θὰ συναγωνισθῶσιν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐθνικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς προόδου καὶ δέξης.

ΑΝΤΙΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΥΡΡΑΦΗ

Ἀμνηστειότερον συγγραφικὸν ἔργον τοῦ τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ πολίτου» σπανίως εἶδεν ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία, ἀλλὰ καὶ ἀνανδρίαν παρομοίαν τῇ τοῦ συρραφέως αὐτῆς ἀδελφῶν ἂν εἶδε τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ὁ σύγχρονος κόσμος. Μετὰ προσοχῆς ἀνέγνωσαν οἱ ἡμέτεροί ἀνγνώσται τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπὶ κίρῳ μετὰ κοσμιότητος καὶ εὐπρεπείας ἀνυψήσας, προκειμένη μάλιστα περὶ βιβλίων ἀξιούντων νὰ ποδηγετήσωσι τὴν ἑλληνίδα μαθητιῶσαν νεότητα καὶ μετὰ βράσεως περισσῶν προβλημάτων ὡς πονημάτων ἐξαιρετικῶν καὶ ἀντιποιομένων πρωτοτυπίαν καὶ ὑπεροχὴν ἀπράμειλλον.

Πρὸς τοιαύτην ἐπὶ κίρῳ συρραφῆς ἀντί ν' ἀπαντήσῃ, ὡς ὀφείλει, μετὰ πρρηξίας καὶ κοσμιότητος, ἐκρύβη ὀπισθεν ρυπαρῶν καὶ δυσωδῶν στηλῶν κακοῦς ἀνθρώπων δημοσιογραφικοῦ ὄργανου, καὶ ἐκείθεν ἐν παραζάλῃ ἀντὶ δικαιολογίας προέβαλλεν ὕβρεις ἀπὸ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας αὐτοῦ.

Τὸ προηγούμενον τοῦτο ἔχοντες ἐν

νῷ συνεζόμενοι ἡμεῖς τὴν ἐπὶ κίρῳ ἀπὸ καθήκοντος οὐ μόνον δημοσιογραφικοῦ ἀλλὰ καὶ πατριωτικοῦ, διότι ἡ λογοκλοπὴ ἐκείνη συρραφὴ πρὸς τὴν λογοκλοπὴν ἐνέχει καὶ πολλὴν ἀντιθρησκευτικὴν ἀσέβειαν, ἥτις θὰ ἐδηλητηρίασε τὰς ἀπάλας καρδίας καὶ τὰς ἀγνὰς τῶν παιδῶν ψυχὰς, εἴποτε ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς διδασκαλίαν.

Ἐποὺ κατεδείχθησαν πάντα σχεδὸν τῆς παραδόξου συρραφῆς τὰ κεφάλαια καταρτισθέντα ἀπὸ τῆς λείας πολλῶν καὶ ποικίλων βιβλίων, μετὰ βλακώδους κόμπου ὡς πρωτότυπα προεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἄλλα τινά.

Λέγει ποὺ ὁ ὑψιπέτης τῶν ὀφθῶν αὐτοῦ παντὸς ἔργου χρὴ πρόδωπον τιθέναι τὴν λαυρὴν, ὁ δὲ συρραφεὺς τῆς ἀμαρτωλῆς «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» εὐθὺς ἐν ἀρχῇ καθορίζει αὐτὸν τὸν Θεὸν καὶ τὸ κάλλιστον τῶν δημιουργημάτων αὐτοῦ, τὸν ἄνθρωπον. Διότι τίς δύναται καὶ ἐκφρασθῇ μεγαλητέρῳ ὕδριν ἢ δὴν ἐνέχεν αὐτὸ τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἀπερὶ γενέσεως τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ἔχον οὕτω:

«Ὁ ἄνθρωπος αἰετοε πανταχοῦ τῆς γῆς ἐνεφανίσθη καὶ ἀξίαν λόγου ὑπόστασιν ἔσχεν οὐχὶ μεμονωμένος ἀλλὰ καθ' ὁμάδας ζῶν.

«Ἡ τοιαύτη δὲ συμβῶσις καὶ πρὸς κοινωνικὴν ὁργάνωσιν ὁρμὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀναπόφευκτος καὶ ἀναγκαία.

«Ἄ) διότι κτεῖται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου» ἦτοι αὐτὴ ἡ φύσις, αὐτὸ τὸ ἐνστικτὸν ὠδήγησε τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ὅμιον αὐτοῦ, ὡς παρατηρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις, ὡν μάλιστα οἱ ἰχθύες καὶ τὰ πτηνὰ ἔχουσι συναγελαστικὰς κοινωνικὰς ἰδιότητας. «Ὅθεν δικαιοτάτα ὁ Ἀριστοτέλης ἀπεφώνηκεν ὅτι «ὁ ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν (=κοινωνικόν) ζῷον», ὅτι δηλ. ἔχει πλασθῇ ὑπὸ τοῦ πανσόφου δημιουργοῦ τοιοῦτος ὥστε νὰ μὴ ζῇ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοίων».

Ἵποβιάζει λοιπὸν οὕτω τὸν ἄνθρωπον ὁ Συμῆος συρραφεὺς εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀλόγων ζῶων ὑπελκόντα, ὡς ἐκείνη, τυφλὸς εἰς τὸ ἐνστικτὸν καὶ βιοῦντα ὑπὸ τὸ ἀμειλικτὸν κράτος τῆς φύσεως καὶ κτηνώδους φύσεως. Ὡς οἱ μύμηκτες καὶ αἱ μέλισσαι, οἱ κάστορες καὶ οἱ σκίουροι, οἱ ὄως καὶ οἱ λύκοι, οἱ κολοῖ καὶ οἱ μέρπητες, οὕτω καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τυφλοῦ καὶ ἀλόγου ὁρμηφύτου συνήλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀπέτελεσαν τὴν πρώτην κοινωνίαν.

Διὰ τοιαύτης διδασκαλίας κηρύσσεται μῦθος καὶ ψεῦδος τὸ περὶ Γενέσεως κεφάλαιον τῆς Π. Γραφῆς καὶ ἀδυστάτως εἰσάγεται εἰς τὰ Ἑλληνικά Ἐκπαιδευτήρια ἡ περὶ ἐξελίξεως θεωρία τοῦ Δαρβίνου. Δὲν ἐπλάσθη παρὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος τέλειος ἀλλὰ προήλθεν οὗτος ἀπὸ τῆς βαθμιαίας ἐξελίξεως τοῦ ζωικοῦ βασιλείου μέχρι τοῦ ἀνθρωπομόρφου πιθήκου ἐξ οὗ παρήχθη διὰ τῶν αἰώνων ὁ ἀνθρωποπίθηκος καὶ ἀπὸ τούτου μετὰ αἰῶνας ἀδελφὸν πόσεως ὁ ἄνθρωπος! ὁ δούλος τοῦ ἐνστικτοῦ αὐτοῦ καὶ συναγωνιζόμενος μετὰ τῶν ὁμοίων του ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἀλόγα ζῷα πάσης τάξεως καὶ γένους.

Ἐντοῦτος, καθόσον γινώσκοντες σήμερον εἰς λίαν μεμακρυσμένους αἰῶνας ἀπαντῶσιν ἰγνὴ ἀνθρωπίνων σκελετῶν ἐν σπηλαίοις μετὰ ἐργαλείων καὶ τεχνουργημάτων προδιδόντων σημαντικὴν ἐπίδοσιν πολιτισμοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποτελῶσι κοινωνίαν καὶ πολιτείαν,

Τούναντιον μάλιστα πολλὰ ἐνδείξει παρέχουσι τὴν ὑπόνοιαν ὅτι οἱ πρωτογενεῖς ἐκείνοι ἀνθρώποι εἶσαν μονήρη καὶ ἐχθρὸν πρὸς ἀλλήλους βίον ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι κοινότητα οἰκονομικήν. Καὶ τῶν σημερινῶν ἀγρίων οἱ συνοικισμοὶ εἶναι εὐαριθμητάτοι καὶ ἐφήμεροι πολλὰκις ὑπὸ στάσεων διαλυόμενοι οὐδὲ δύνανται νὰ κληθῶσι κοινότητες καὶ κοινωνίαι αἱ ἐφήμεροι καὶ τυχαῖαι ὅπως συναθροίσεις ἃς οὐδεὶς συνέχει δεσμὸς πνευματικὸς καὶ ἠθικός.

Ὁ συρραφεὺς τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» ἀναφανδὸν φαίνεται ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐκ προθέσεως συρραφέντος μετὰ τῶν διδασκόντων ὅτι ἐμφανισθεὶς ὁ ἀνθρώπος ἐπωσθήποτε ἐπὶ τῆς γῆς δὲν διέφερεν ἐν ἀρχῇ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ διὰ τῆς μακραιωνίας ἐμπειρίας ὑπὸ τῆς καθ' ἡμέραν ἀνάγκης πιεζόμενος, ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς αὐτοσυντηρητικῆς βίαις βίαιος προέβη βαθυρὸν τελειοποιούμενος.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν προέβλεπε ἔτι τὸ κύριον ἐπιστημονικὴν ἀληθείαν καὶ ὡς ἀναιδέως αὐτὴν τὴν ἑσάν τῆς θρησκευτικῆς παιδείας τῶν «Ἑλληνοπαίδων» πρέπει ν' ἀποκρούεται καὶ ἀπομακρύνεται τῶν τῆς κατωτέρας καὶ μέσης Παιδείας Ἑκπαιδευτηρίων, ἄλλως διατρέχοντες τὸν κίνδυνον νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν κοινωνίαν σκεπτικιστὰς καὶ ἀθεϊστὰς πολίτας.

Ὁ μέγας Σταγειρίτης φιλόσοφος ἐδογματίσθη ὡς :

«καὶ κατὰ τὸ εἶδος πολλὴν εὐρημίαν εἰς τὸ δυνατόν ἐκίοντες καὶ τέχνης καὶ φιλοσοφίας καὶ πάλιν φθειρομένων καὶ ταύτας τὰς δόξας (δηλ. νομίσαιεν ἂν τις) οἷον λείψανα περιεσπῶσθαι μέχρι τοῦ νῦν.» (Μετ. Α'. 2. 982.)

Πᾶσαι δηλ. αἱ τέχναι εἶχον ἐφευρεθῇ καὶ ἀπολεσθῇ, πολλὰκις οὐχὶ ἅπασι ἀλλ' ἀπειράκις. Καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων μὴ δυνάμενος νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐξόσμικον πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου, θεωρεῖ αὐτὴν ἔχουσαν τὴν ἀρχὴν καὶ ἐξελίξιν ἐν βίῳ παρελθόντι ἐν ἄλλοις κόσμοις διαδοχικῶς, ἥτις θὰ συνεχίζεται ἐπ' ἀπειρὸν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ τῆς μετεμψυχώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐν ἄλλοις οὐρανίοις σώμασι.

Τὴν θεωρίαν τοῦ Ἀριστοτέλους ὑποστηρίζουσι μέχρι τινὸς καὶ τὰ πορίσματα νεωστῶν παλαιοντολογικῶν ἐρευνῶν καὶ ἀνακαλύψεων, αἵτινες εἰς ἴσαν ἀπομακρυνόμεναι ἀπ' ἀλλήλων περιόδους καὶ ἐν γῶραις ἀπώτατα ἀλλήλων καίμεναι εὖρον διεδόχικους πολιτισμούς, ὅτε μὲν ἐν προδού δτε δὲ ἐν στασιμότητι ἦ καὶ ἐν ὑποστροφῇ καὶ ἡ ἀρχὴ τούτων ἀπέλλεται ἐν τῷ σκότει τῶν αἰώνων.

Οἱ ποιηταί, οἱ πιστοὶ διερμηνεῖς τῶν πόθων καὶ τῶν διαλογισμῶν τῶν οἰκείων λαῶν ἀνατρέχουσι πάντοτε νοερώς εἰς ἀπώτατον τι παρελθόν, ἐπὶ ἀνευκαρίστῃ τὴν ἀπολεσθέντων εὐτυχίαν καὶ μακαριότητα. Οὕτω καὶ τῆς Γενέσεως ὁ συρραφεὺς ἀνατρέπει εἰς τοὺς πρωτοπλάστους καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς μακαριώτατα διάγοντας ἐν τῷ κήπῳ τῆς «Ἐδέμ», ὃς οὐ ὑπελάθον διὰ φοβερὰν ἀμαρτίαν πλάνης καὶ κακοχούμενος ὁ ἀνθρώπος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς δὲν ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἀπολεσθέντος παραδείσου καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μακαριότητος, καὶ ἐνῷ ἀγωνίζεται τὸν τράχυν ἀγῶνα περὶ ὑπάρξεως ἀτενίζει πρὸς τὸ ἀγαθόν, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ καλόν, καὶ ἐν τῇ θεραπείᾳ τούτων κυρίως αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην συνεργασίας καὶ τὴν ἐνότητα μετὰ τῶν ὁμοίων του. (Ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν ἐχώριζε μᾶλλον αὐτοὺς καὶ διέριε ἐξωθῶν εἰς στάσεις καὶ εἰς συγκρούσεις φονικάς καὶ μόνον ὅπου ἐμφανίζεται σαφὲς ἡ κοινὴ θρησκευτικὴ ἰδέα καὶ κοινὴ πρὸς αὐτὴν λατρεία οἱ ἀνθρώποι ἀφοπλίζονται καὶ ἀποτελοῦσι μόνιμον κοινωνίαν θύσαν εἰς τὸν αὐτὸν βωμὸν καὶ λατρεύουσαι τὸν αὐτὸν Θεόν.

Τὴν κοινωνίαν ἄρα οἱ ἀνθρώποι δὲν συνεισφέρουν ὑπὸ τοῦ τυφλοῦ ἐνστικτοῦ καὶ τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν ὠθούμενοι ἀλλ' ὑπὸ ὑψηλοτέρου ἐλατηρίου ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ, εἶναι δὲ ἀντικρὺς ὕβρις καὶ λασφημία κατὰ τῆς πνευματικότητος

καὶ τῆς θελας καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου ὅσα ὁ ἀπὸ Σύμης δασκαλάκος ληρεῖ περὶ τῆς συστάσεως τῶν πρώτων κοινωνιῶν.

Ἀστεῖος ἀποβαίνει ὁ συρραφεὺς τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» ἐπαγόμενος ἀμείως.

Β') Διὰ τὸ μιμητικὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν πνευματικὴν δηλ. τοῦτο ὁρμὴν πρὸς ἀπομίμησιν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Ὁ τυφλὸς ὑποτασσόμενος εἰς τὸ τυφλὸν ὁρμίζοντος ἔχει τὴν ὁρμὴν πνευματικὴν ὅπως μιμῆται τοὺς ὁμοίους του καὶ τοῦτο προβάλλεται ὡς μέσον προόδου καὶ πολιτισμοῦ. Ὁ συρραφεὺς ἐκ τῶν οἰκείων φαίνεται κρίνων τὰ ἀλλότρια καὶ ὡς αὐτὸς τοὺς ἄλλους μιμούμενος συνέρραψε τὸ βιβλιογραφικὸν ἐξάμβλωμα, οὕτω καὶ οἱ πρῶτοι ἀνθρώποι ἀλλήλους μιμούμενοι ἐθῆκαν τὰ θεμέλια τῶν πρώτων κοινωνιῶν. Ἀλλὰ τὴν μίμησιν ἐν μεγάλῳ ἔχουσιν βαθμῶ οἱ πῖθκοι, παρέμειναν ὅμως οἱ ἐπὶ ἀσθησαν ἐξ ἀρχῆς. Παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο τι βεβαίως ἐλαττήριον ὑψηλοτέρον καὶ οὐδὲν ἔχον κοινὸν πρὸς τὰ ἄλογα ζῶα, ὁ νοῦς, ἀπέδειξε αὐτὸν οὐ μόνον τῶν θηρίων, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων τῆς φύσεως ὑπέρτερον.

Μετὰ τοιαύτας ἀσεβεῖς μωρολογίας, αἵτινες θὰ ἐκλόνιζον τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις ἐν ταῖς ἀθώαις ἐτι ψυχαῖς τῶν μαθητῶν, ἐρχεται τέλος εἰς τὴν ἡλῶσθαι καὶ εἰς τὸ «φύσει τὸν ἀνθρώπον τοῦ εἶδέναι ὀρέγεσθαι τὸν ἀμαυρώσει πάλιν καὶ τὰς μολὶς ἐμφανισθείας ἀληθείας ταύτας διὰ ταπεινῶν καὶ ὑλοφρόνων θεωριῶν, περὶ ὧν θὰ γράψωμεν προσεχῶς.

ΑΦΟΡΗΤΟΣ ΔΥΣΩΔΙΑ

Ἐνῷ οἱ συνήγοροι τῆς ἐπικριθείσης «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» ἐξητήσαν νὰ ἀποκρυβῶσιν ὅπως ἐν μίᾳς αὐθορμήτῳ δῆθεν καὶ ἀγῆς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς τοῦ κ. Συμαίου συγγραφῆς ἀπολογίας, ἡ ἀθλιότης τῶν μὲν ἐπεφάνη, αὐτοὶ ἐαυτοὺς ἀπεκάλυψαν ὡς ζῶντας ἐν τῷ ἀπόλεστο περιβάλλοντι, διὲ ἐκ τῶν ἰδίων κρίνοντες δὲν παύουσι νὰ φαντάζωνται ἐπὶ εὐρίσκειν διαρκῶς πρὸς ἐνὸς ἀπόλεστο Κ». Νὰ παραστήσωμεν ἤδη ἡμεῖς τὸ πάθημά τῶν μαρτυρούμενων ὑπὸ δεκάδων στηλῶν τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος»: Περιττὸν πλέον. Προείπομεν ἐπὶ τῇ παύσει τὸν ἐλεγγον ὅταν ἡ δυσωδία ὡς καταστῇ ἀφόρητος, ἔπερ καὶ κατωρθώσαν ἐμφανισθέντες διὰ τῆς πραγματικῆς τῶν μορφῆς, ἀπορρίψαντες τὴν ἐπιστημονικὴν χλαμύδα τὴν ὁποῖαν δανείαν περιεβλήθησαν. Ἡ ὀζογαλὴ (mustella putorius) καὶ τὸ γένος τῶν μεφίτιδων ἐσάκις καταδιώκονται ἐκπέμπουσιν ἀφόρητον κακοσμίαν, ματαιοῦσαν καὶ παύουσαν τὴν καταδίωξιν καὶ ἡμεῖς δὲν οἰστάμεθα νὰ ἐμολογησώμεν ἐπὶ στερούμεθα πλέον τῆς γενναϊότητος νὰ παρακολουθώμεν τὰς δυσώδεις στηλάς τῶν ὁμνητῶν τοῦ «ἐθνικισμοῦ γυμνασίου».

ΕΚΘΕΣΜΟΣ ΑΡΗΣΙΣ

Πλησιάζει ἡ ἐναρκὶς τοῦ νέου σχολ. ἔτους καὶ τὰ ἀπολυτήρια καὶ ἐνδεικτικὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου δὲν παρεδόθησαν εἰς τοὺς δικαιοκρίτους νὰ λάβωσι τοιαῦτα, ἐπὶ παραλείπει τοῦ ἀβρ. 155 τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ. Τοῦτο ὡφελεῖ νὰ πράξῃ ἐπὶ μᾶλλον ὁ τῶς διευθυντὴς αὐτοῦ διότι εἶναι ἤδη ἀπὸ τοῦ ἰδιώτη καὶ οὐδὲν δικαιοῦται νὰ κατέχῃ ἀντικρὺ εἰς τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον.

Ἡ νέα Ἐπιτροπὴ ἐντύτοις πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῶν ἀγῶνων κατέγινε τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τοῦ λήξαντος σχολ. ἔτους θὰ ἐκδόσῃ διὰ τῆς νέας διευθυντικῆς πιστοποιητικὰ ἀντὶ τῶν καθεστημένων ἐνδεικτικῶν, ἀπολυτηρίων καὶ πτυχίων.

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Περιήλθον εἰς ἡμᾶς ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Κυρίλλου Βασιλείου, πρῶην Μητροπολίτου Κυπρίας ὧν δημοσιεύομεν τὴν γενικώτερον ἔχουσαν χαρακτηρισμὸν :

Ἀξιότιμε Κύριε.
εἰς

Τῆς διοικήσεως τοῦ Ὁρόνου Κυπρίας ἐξακολουθοῦντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἐποπτείαν καὶ τὴν ἐλεγχον καὶ τούτου ἐνεκα συμπαραμυθιστοῦς εὐθύνης εἰς ἡμᾶς διὰ πᾶν σπερ ἀφορᾷ εἰς τε τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ τοῦ Ὁρόνου ἐν γένει πράγματα δηλοῦμεν εἰς ὑμᾶς ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς πᾶσα πληρωμὴ Ἑνοικίου ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν Μοναστηρίων εἴτε κτημάτων τοῦ Ὁρόνου εἰς ἃ ὑπάγονται καὶ τὰ χωράφια . . . γίνηται τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ ἡμῶν καὶ εἰς πρόσκαιρα τοῦ Ὁρόνου περὶ ὧν θὰ διαλαβῶμεν τὰ ἐκαστοτε διατακτικὰ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

Πᾶσα ἄλλη πληρωμὴ ὑπ' ὧν εἰς τὸ ἐξῆς ἀπέναντι τοῦ ἐνοικίου οὐδαμῶς θέλει λογίζεσθαι, ἂν δηλ. δὲν γίνηται καθ' ὅν ἀνωτέρω διαγράφοντες τρόπον.

[Ὁσαύτως καὶ πᾶσα ἐπιδόρησις Μοναστηρίων θὰ τυγχάνει πρῶτον τῆς ἐγκρίσεως ὑμῶν.]

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης ὑμῶν
† Ὁ Κύριος (sic) Κυρίλλος.

Ἐν Μητροπόλει
τῇ 9 Ἰουλίου 1908.

Ὁ κ. Κασινόπουλος κηρύττει ἐαυτὸν μεταρρυθμιστὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀδιάρκτον διώκτην τῶν εἰκόνων περιορίζεται ὅμως ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ἀτομικῆς τοῦ ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνει πῶς εἰς τὴν προσκίνησιν τῶν εἰκόνων παρὰ τῶν χριστιανῶν. Ὁ κ. Κυρίλλος Βασιλείου ἐντύτοις θεωρῶν ἑαυτὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν παρηγορητικὴν ταύτην δοξασίαν του, ἀλλὰ κατεπεμβαίνει εἰς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ Μητροπολ. Ὁρόνου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ παρητήρη. Μὴ ἔχον ἤδη πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ διοικήσεως τοῦ Ὁρόνου Κυπρίας πῶς ἀντιποιεῖται οἰκονομικῆς τοιαύτης; Ἐὰν ἀρνηθῶσιν οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ οἰοῖσθε ποτε ὀφείλεται τῆς Μητροπόλεως Κυπρίας νὰ πληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Ὁρόνον, ὑπὸ τίνα ἰδιότητα θὰ διεδικεῖται αὐτὰ διὰ τοῦ Δικαστηρίου, εἰς ὃ συχνότατα συνήθιζε νὰ προσφεύγῃ; Ὡς Μητροπολίτης Κυπρίας οὐχὶ, διότι ἀρνεῖται τοῦτο, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος παρ' οὐδεμιᾶς ἀρχῆς ἀναγνωρίζεται καὶ πᾶσα ἀγωγή θὰ ἀπερρίπτεται.

Ἐὰν πράγματι ὁ κ. Κυρίλλος Βασιλείου ἐμερίμειν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ὁρόνου καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ θυλακίου του, ὡφελε μικρὸν πρὸς τῆς παραιτήσεως νὰ διορίσῃ διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς ταύτην νὰ παραδῶσιν τὴν διαχείρισιν ἢ τοῦλάχιστον τοποτηρητὴν αὐτοῦ καὶ εἰτα νὰ παρατηρήσῃ. Οὐδέτερον τούτων πρᾶξις οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίῃ εἰς τὰ τῆς Μητροπόλεως Κυπρίας ὧν νομικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀπὸ τοῦ ἰδιώτη οὐτε ὑπὸ πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν οὐτε ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Πολιτείας ἀναγνωρίζοντες οὐτε ὑπὸ τῆς μεγίστης πλειονοψηφίας τοῦ Κυπριακοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Προτρέπομεν διὰ τοῦτο τοὺς τε ἐνοικιαστὰς καὶ τοὺς ὀφειλτάς πρὸς τὸν χρηρῶντα Μητροπολ. Ὁρόνον Κυπρίας ὅπως ἀρνηθῶσιν πᾶσαν συνεννόησιν πρὸς τὸν κ. Κυρίλλον Βασιλείου προκαλοῦντες νὰ προφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

ΝΕΟΣ κεντημένος ἱκανήν πειραν περὶ τὰς ἐμπορικὰς καὶ ἀγοραίας συναλλαγὰς ἐν Αἰγύπτῳ διηρηθῆσας ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη, κάτοχος τῆς διπλογραφίας καὶ ὁμιλῶν τὴν Ἀραβικὴν ἵζητε θέσιν ἐν τινὶ ἐν Κύπρῳ ἐμπορικῷ καταστήματι. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟΛΕΣΘΕΝΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Ὁ Οὐραγκουτάγκος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ κοπρόσκυλοι τῆς «Ταβέρνας» σφοδρότερον ἀπὸ τινὸς ὀρόνται καὶ ὑλακτοῦσι πρὸς τὴν θύραν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀναμνησκόμενοι τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν τοῦ πλουσιοπαρόχου σιτισμοῦ τῶν ἐν τοῖς κελλαρίοις καὶ τοῦ ποτισμοῦ χρημάτων ἱερῶν πρὸς ἀθεμίτους καὶ ἀνέμους σκοπούς. Φαίνεται δὲ ἐπιτείνεται σήμεραι ἡ πείνα καὶ ἡ ἀπορία αὐτῶν ἀνυπομονοῦσι δὲ νὰ ἰδῶσιν ἀνοιγόμενον τὸν πάλαι ἀρχιεπισκοπικὸν παράδεισον.

Ἀλλ' ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ σήμερον οὐδὲν ἔχει νόμιμον κύριον, διότι καὶ τὸ ἀντικανονικὸν καὶ ἀντορθόδοξον πλάσμα ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξέλειπε καὶ ἐπαυσε νὰ πᾶρῃ οὕτως ὡς πρόσωπον νομικὸν καὶ νόμιμον, ἀφοῦ καὶ ὁ μόνος ἐν αὐτῇ ἐπίσκοπος ἐπαυσε ὑπάρχειν ἀφοῦ ἀπεδίετο τὸν φιλὸν καὶ ἀπαράδεκτον τίτλον Ἀρχιεπισκόπου. Νόμιμος διαχειριστὴς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἦτο ὁ πρῶτος τῇ τάξει Μητροπολίτης καὶ πρότερον μὲν, ὡς μηδέποτε ὑπάρξεας ἐν Κύπρῳ Διοικούσης Συνόδου, μάλιστα δὲ νῦν μετὰ τὴν διάλυσιν καὶ τοῦ ἐσχάτου ἔχους αὐτῆς.

Ἐὰν, ἄρα, ἡ Κυβέρνησις ἀπεράσει νὰ παραδώσῃ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὡφελεῖ νὰ δώσῃ τὰς κλειδὸς αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀγ. Κίτιον, ὡς νόμιμον καὶ κανονικὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ὁρόνου, καὶ ἐφόσον δὲν γίνεταί τοῦτο, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ εὐρίσκειται ἀσφαλὲς ὑπὸ τὴν φρουρὰν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἰπὸ τὰς ἐνεστάσας περιστάσεις καὶ οἰκονομικῶς ὡφελεθῇ ὁ Ἀρχιεπισκοπικός Ὁρόνος διότι ἐσταμάτησαν αἱ πληρωμαὶ τῶν διαφόρων προσόδων αὐτοῦ αἵτινες παρακρτοῦμεναι σήμερον ὑπὸ τιμίων καὶ ἐξισχυρῶν ἰδιωτῶν θὰ παραδῶσιν προσεχῶς εἰς τὸν νόμιμον καὶ κανονικὸν κύριον αὐτῆς τὸν μέλλοντα Ἀρχιεπίσκοπον.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀποφύσεως ἠθικῆς ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ σήμερον δὲν εἶναι πλέον ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κέντρον τοσούτων ἀσχημιῶν τοῦ παρελθόντος καὶ διδοῦναι χάρος ἱκανὸς πρὸς ἱπολύμηναι ὑπὸ παταίων μολυσμάτων. Εἰτα εἴχοι συσσωρευθῇ ἐν αὐτῇ καὶ σπερ κρυφὸν ἐκείθεν πᾶν χρηστὸν καὶ εὐσεβὲς.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ὁ ἀοιγῇ λαν προερχῶς, ἀλλ' ἔνα συγκροτηθῇ ἐν αὐτῇ ἡ Γενικὴ ἐκλογικὴ συνέλευσις κατὰ τὸν νόμον, καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου θὰ παραδῶσιν πρὸς αὐτὸν αἱ κλειδὸς καὶ νὰ ἔρξηται περίοδος προόδου καὶ εὐμερίας Ἐκκλησιαστικῆς ἐν Κύπρῳ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἡ Λευκωσία τὸ ἐνεστὸς θέρος δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι διήλθεν ἐν πνευματικῇ φαιδρότητι, ἀξία μεγάλων καὶ ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ κοινωνιῶν, χάρις εἰς τὴν συγκεντρωθεῖσαν παντοίαν ἐργασίαν πρὸς τοῦτο ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τῆς Παγκύπριας τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀναγνώστρου «Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ».

Τῇ π. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ Γυμναστηρίου διδύχθη ὑπὸ εὐγενῶν νέων ἐρασιτεχνῶν τὸ δρασκόλον καὶ ὑψηλὸν ὄραμα τοῦ ἀνικητοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Σπ. Βασιλείου.

ΟΙ ΚΑΛΛΕΡΓΑΙ

Ἀγρυπνοὶ πρόνοια καὶ εὐτυχῆς συγκυρία συντέλεσαν ὅπως ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς καὶ τάχως ἅπανα ἡ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἀπαιτούμενη πλουσία καὶ πολυδαλὸς σκηνογραφία, εἰς ἣν ἀνταπεκρίθη πληρέστατα ἡ καθολοῦ ἐπιτυχὴς διδασκαλίᾳ τοῦ δράματος.

Ἐλλείποντος ἀτυχῶς γῶρου ὅπως ἐξάρμομεν ἐκάστον χαρακτήρα τὴν ἐπιτυχὴ διερμηνείαν, ἐπικαλούμεθα πρὸς ἐπαίνον πάντων τῶν ἐρασιτεχνῶν τὰς ὥρας ἐντυπώσεις ὑπερπνευματικῶν θεατῶν, πρὸς αἵσχος καὶ καταρρόχην ἐκείνων, οἵτινες σταντικῶς μοχθηρὰς ἐμφορούμενοι τολμῶσι νὰ κατακρίνωσιν ἔργα ἀνώτερα καὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ παροστήματος αὐτῶν, ἂν ἔσχοι ποτε τοιοῦτον.

ΑΜΕΤΡΟΣ ΜΟΧΘΗΡΙΑ

Τὸν οἶκτον καὶ τὸν γέλωτα πάντων προῦκάλεσαν τῆς «Ταβέρνας» αἱ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀποστάτῃ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ «Πλοῦτου» μοχθηραὶ ἐπικρίσεις, διαφευδόμεναι ὑπὸ τῶν ὑπερπνευματικῶν θεατῶν, οἱ κάλλιστοι δὲ καὶ λαμπροὶ νέοι οἱ ἐκτελέσαντες τὴν ἀρίστην κωμωδίαν οὐδεμιᾶς χρίζουσιν ὑπερσπίσεως κατὰ τοιαύτης μοχθηρίας, ἥτις ἐλάττει μόνον τοὺς ἐξεμούντας αὐτῇ.

Περὶ τῆς φιλολογικῆς ἀξίας τοῦ «Πλοῦτου» εἶναι γέλωτος νὰ γράφῃ ὁ ἀγράμματος Οὐραγκουτάγκος καὶ οἱ ἡλίθοι κοπρόσκυλοι.

Ἡμεῖς ἐντύτοις ἐπαινοῦμεν ὁλοφύως τοὺς νέους ἐκείνους οἵτινες εὐγενῶς μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν ἡμετέρων ἀκολουθοῦνται μακρὰν τοῦ πότου καὶ τῆς χαρτοπαίαιας εἰς διδασκαλίαν τῶν «Καλλεργῶν» μετὰ τὴν λαμπρὰν μάλιστα ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Γυμναστηρίου τῇ π. Κυριακῇ.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Προσεχῶς ἀρχοῦνται αἱ ἐπανεξετάσεις κατατακτικαῖς ἐξετάσεις εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον καὶ τὸ Παρθενοναγῶγιον Φανερωμένης ὡς καὶ εἰς τὸ Κατωτέρον Παρθενοναγῶγιον καὶ τὰς δύο Ἀστικάς Σχολὰς, θὰ λητουργήσωσι δὲ ἐφεξὸς δύο Νηπιαγωγεῖα τὸ ἐν ἐν τῷ Παρθενοναγῶγιῳ ὡς πέρουσι καὶ τὸ ἑτερον, ἐναντι τοῦ Ἱ. Ναοῦ Χρυσολιωνίσσης.

Ἡ διαφημιθεῖσα τῇ π. ἔτει ἐμπορικῇ δῆθεν Σχολῇ ἐν τῷ Παγκυπρίῳ ἦτο αὐτοχρημα ἐμπαικτικὴ τοῦ Κυπριακοῦ Κοιντοῦ γελοιογραφία, ἥτις ἀπεγοιγεῖται πάντας τοὺς φοιτήσαντας ἐν αὐτῇ καὶ κατέστησε προβληματικὴν πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἀπόπειραν πρὸς λειτουργίαν ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς τοιαύτης.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Κυπριακῆς ἀδελφότητος πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτούμενων χρηματικῶν πόρων πρὸς λυσιτελή καὶ ἀποτελεσματικὸν καταρτισμὸν αὐτῆς διὰ πλήρους ἐξελίδων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων προσωπικοῦ, ὅστε ἅμα τῇ προσεχῇ ἀναρροῇ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου νὰ τεθῶσιν ἐδραία ἀσφαλὲς τὰ θεμέλια ταύτης.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῶν, παντοῦς διαδῶσαι σπερμολογίας οἱ περὶ τὴν «Ταβέρναν» κοπρόσκυλοι ὅτι δῆθεν αὐτοῖς ἀνήκει τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον καὶ τὸ ἀνωτέρον Παρθενοναγῶγιον Φανερωμένης καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εἶναι ἀναγνωρισμένα ταῦτα, πρὸς διαφωτίαν τῶν ἀπλοστέων οὐς δύνανται νὰ ἀποπλανήσωσι ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ χρηματικῇ καὶ ἠθικῇ αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων των, ὑπομνησκομεν αὐτοὺς ὅτι ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἐκπαιδευτήρια ὀνομαστικῶς ἀναφέρονται ἐν τῷ περὶ Παιδείας, Νόμῳ, καὶ ὅτι διαχειρίζονται ὑπὸ τῆς ἐκαστοτε νομίμου Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μόνον ταῦτα ἀναγνωρίζει ὡς ἐπίσημα καὶ νόμιμα καὶ οὐδέποτε πρὸς βλάβην αὐτῶν θὰ χορηγήσῃ ἀναγνωρίσιν εἰς σχολὰς ἰδιωτικάς.

Ἀς παύσωσιν ὁδ

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΒΟΗΘΗ ΕΒΛΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΜΕΡΙΣ
"Οροι Συνδρομής."

Η συνδρομή είνε προληπρωτέα υποχρεωτική.

Ετησία εν Κύπρω	Σελ.	10
Εξάμηνος	"	5
Ετησία εν τῷ ἑξωτερικῷ	"	12
Εξάμηνος	"	7

Οι λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ Περιδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προληπρωτέα υποχρεωτικήν.

Ετησίαν εν Κύπρω	Σελ.	14
Εξάμηνος	"	7
Ετησίαν εν τῷ ἑξωτερικῷ	"	16
Εξάμηνος	"	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας.

ΒΕΒΙΑΣΜΕΝΑΙ
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ

Τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ὀργάνων τοῦ Γυμνασίου ἡ ἀξιοθρήνητος κατάστασις ἐπιδεικνύεται ὑπὸ τῆς ὁμοφώνου τῶν δύο ἀντιφερόμενων μερῶν ἐκτιμήσεως μόνον εἰς 76 λίρας, ἀπὸ 300 περίπου λίρων, δεκα ἀναγράφονται πρὸς ἀγορὰν τούτων ἐν τοῖς δημοσιευθείσι συνοπτικοῖς ἀπολογισμοῖς, κατέπληξεν ἡμᾶς καὶ βαθέως ἐθλίψε, διότι, δὲν προήλθεν αὕτη ἐκ τῆς ἐπιμελημένης τούτων χρήσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐγκληματικῆς ἀμελείας καὶ ἀδιαφορίας τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν χρῆσιν καὶ τὸν χειρισμὸν αὐτῶν.

Ὁ τέως καὶ τελευταῖος καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ὑπεύθυνον ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐζήτησε νὰ δικαιολογηθῇ μετὰ τίνος συστολῆς, διότι τοῦτο ἐπράξεν ἐν τινὶ ἐφημερίδι ἐμφανιζομένη κατὰ περιόδους κομητικῆς. Ὁ κ. Ἡλ. Παπαϊωάννου κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην καταγραφὴν καὶ ἐκτίλησιν τῶν ἐν λόγῳ ὀργάνων θὰ παρετήρησε βεβαίως δύο συσκευὰς πρὸς παρασκευὴν ὀξυγόνου, ὧν ἀμφοτέρων αἱ φιάλαι περιείχον ἐπὶ χλωρικὸν καλὶ μετὰ πυρολοαίου· τούτων ἡ ἐτέρα μόνον εἶχε χρησιμοποιοῦν πρὸς παραγωγὴν ὀξυγόνου, διότι μικρὸν μόνον μέρος τοῦ μίγματος ἐφαίνετο δι' εἶχε ταχῇ. Ἐπιμελής καθηγητὴς ἅμα τῷ πέρατι τοῦ μαθητῆτος θὰ διέλυε τὰς συσκευὰς, θὰ προσέφυλλαν ἀπὸ τῆς φθορᾶς ὑπὸ τῆς ὑγρασίας τὸ ὑπεροξυγενὲς χλωρικὸν κάλι καὶ θὰ ἐτοποθετο εἰς τὴν οἰκίαν θείων. Ἀπὸ τούτου αἱ συσκευαὶ ἀφίθησαν δι' ὅλου τοῦ θέρους ἡμελημένοι καὶ ἐκτεθειμένοι ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς τὸν κοινότοπον. Παρετήρησαμεν καὶ ἄλλο δείγμα τῆς ἀσυγγνώστου ἀμελείας περὶ τὴν παρασκευὴν τῶν πειραμάτων. Τὸ κάλι πρέπει νὰ λειτουργεῖται καὶ μίγνυται μετὰ τῆς κόνεως τοῦ πυρολοαίου ἵνα ταχύτερον θερμαίνεται καὶ τήκεται καὶ ἀποδίδῃ ἀφθονώτερον ὀξυγόνο, ἀποφύγεται δὲ οὕτω ἀσφαλτέστερον καὶ ὁ κίνδυνος ἀναφλέξεως καὶ ἐκρήξεως ἐν τούτοις τὸ χλωρικὸν κάλι ἐρρίφθη εἰς τὰς φιάλας εἰς κρυστάλους παχείς, καὶ διὰ τούτου ἐν τῇ ἐστέρᾳ χρησιμοποιοῦντες συσκευὴ μικρὸν μόνον μέρος τοῦ μίγματος εἶχε ταχῇ καὶ τοῦτο οὐχὶ κατὰ τὸν πυθμένα ἀλλὰ πλαγίως τούτου.

Εἰδομεν ἐγκαταλειμμένην καὶ κόπῳ κατὰφορτον ὀπτικὴν τινα συσκευὴν δι' ἧς ἐκτελεῖται ἡ φωτομέτρηση καὶ προσδιορίζονται τῶν ἐστιῶν αἱ ἀποστάσεις, εὐρομεν δὲ πολλὰ ταῦτα προσάρτηματα κατεστραμμένα ὥστε νὰ κατανατῇ ἀχρηστοί· φαίνεται δὲ δι' οὐδέποτε ἀχρησιμοποίητοι διότι δόσους τῶν μαθητευσάντων ἠρωτήσαμεν, οὐδεὶς εἶχε γνωρίσει αὐτῇ.

Τὴν ἐγκληματικὴν ἀμελείαν περὶ τὸν χειρισμὸν τῶν ὀργάνων τούτων ὁλιβερώτατα προδίδει βαρύτερος συσκευὴ ἡ διπλὴ πνευματικὴ ἀντλία, ἧς τὸ ἀντίτιμον ὑπερβαίνει τὰς 15 λίρας καὶ ὅμως αὕτη διατελεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἀχρηστος διότι

ἐθραύσθη ὁ ἕτερος τῶν ὑλινῶν αὐτῆς κυλινδρῶν, καὶ μετ' ἀφελείας εἰπέ που ὁ κ. Παπαϊωάννου δι' ἡρεῖται νὰ παρουσιάσῃ μόνον αὐτὴν πρὸς τοὺς μαθητὰς, ὡς échantillon sans valeur, κατὰ τὴν εὐρύ τὸν συνομιλητοῦ τοῦ προσηλῆ. Καὶ ὅμως ἡ πνευματικὴ ἀντλία ἔδυνάτο καὶ ἐκπεσε νὰ ἐπισκευασθῇ διότι εἶνε χρήσιμος εἰς πολλὰ πειράματα. Ἀμεταχείριστα καὶ βεβλημένα φαίνονται πολλὰ ὄργανα τῆς τε φυσικῆς καὶ τῆς χημείας· καθόσον δὲ ἡδυνήθημεν νὰ κρινόμεν ἀπὸ τῶν μεταχειρισμένων χημικῶν ὀργάνων τὰ μόνον χημικὰ πειράματα ἅτινα θὰ ἐγένοντο ἐνὶ τῷ τῶν μαθητῶν εἶναι τὰ τοῦ ὀξυγόνου, τοῦ ὕδρογόνου, τοῦ χλωρίου καὶ ἰσως τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ὅσα δηλονότι καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Διὰ τὴν προμήθειαν βαρυτικῶν ὀργάνων ἀντὶ πολλῶν ἄλλων χρησίμων δὲν κατεστήσαμεν ὑπεύθυνον τὸν κ. Ἡλ. Παπαϊωάννου, διότι εἰς τοὺς ἐτήσιους συνοπτικοὺς ἀπολογισμοὺς φαίνονται τὰ ἐτῆ καθ' ἃ ἐγένοντο προμήθειαι ὀργάνων, παρετήρησαμεν ὅτι ἀπαραίτητον θεωρεῖ οὗτος τὸ βεβρωμένον Φορτὴν, ὅπερ χρησιμεύει μόνον εἰς ἀκρίβους μετεωρολογικὰς καὶ ὑψομετρικὰς μελέτας καὶ παρατηρήσεις. Οἱ πλείστοι ἐντούτοις τῶν μαθητευσάντων ἐν τῷ Γυμνασίῳ τοῦ τῷ τὸ ἡγνόησαν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι βλέποντες αὐτὸ ἀνηρητῆμεν ἐπὶ τοῦ τοῦ τοῦ ὑπελάμβανον ὡς πυρεθδὸν δ-πλον, καὶ παρὰ τὴν ἀχρησίαν τοῦ περιήλθεν εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Ἦν ὑπεβεβαίωσε καὶ ὁ κ. Παπαϊωάννου ὑποτιμήσας αὐτὸ εἰς τὸ τρίτον τῆς ἀρχικῆς τιμῆς του.

Πολὺ μᾶς ἐξέπληξεν ἡ περιφρόνησις μετ' ἧς ὁμιλεῖ πρὸς τὸν συνομιλητὴν τοῦ δημοσιογράφου περὶ τῶν ὀργάνων ἅτινα εἶχον προμηθευθῇ κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους τοῦ κ. Παπαϊωάννου. Τὰ ὄργανα ἐντούτοις ἐκείνα εἶναι χρησιμώτατα, ὑποθέτομεν δὲ δι' ἡγορήσασθαι τὴν συστάσει ἀνδρὸς ἐπαίνους, εἶναι δὲ τούτα ὀρειχαλκίνα πνευματικὴ ἀντλία μετ' ἐνὸς κυλινδρῶν, ἧς καίτοι ἀρχέγονος ἐχρησιμοποιοῦτο ἐπὶ ὀφθαλμῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἐτῆ τοῦ γυμνασίου καὶ ἐθεωρήθη διὰ τούτου πολυτέλεια ἡ προμήθεια νέας καὶ βαρυτικῶν ἀντλίας πνευματικῆς ἕτερον ὄργανον εἶναι ἡ περιστροφικὴ τράπεζα μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς ἅτινα συνεπληρώθησαν διὰ τῆς προμηθεύσεως ἐνὸς ἐκκερμῶν τοῦ Leon Foucault, καὶ διὰ τούτων διδάσκονται πειραματικῶς πάντες οἱ νόμοι τῆς περιστροφικῆς κινήσεως καὶ τῆς φυζικέντρων δυνάμεως καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς πυκνότητος τῶν ὕδρων, ὡραῖοτάτατον δὲ τῶν δι' αὐτῆς πειραμάτων εἶναι τὸ τοῦ Leon Foucault δι' οὗ καθίσταται ὁρατὴ καὶ ὡς εἰπὴν ἀπὸ τῆς ἡμερησίας περιστροφικῆς κινήσεως τῆς γῆς.

Ἡρωτήσαμεν πολλοὺς τῶν μαθητευσάντων ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἂν εἶδον τοιαῦτα πειράματα, καὶ πάντες ἀπάντησαν ἀποφατικῶς· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ὀργάνων τούτων καὶ ἡ περιφρονητικὴ περὶ τούτων μνεία τοῦ κ. Παπαϊωάννου βεβαιώσιν ἡμᾶς δι' ὅτι τὰ ὅρα καὶ ἐποικοδομητικώτατα ταῦτα πειράματα τῆς μηχανικῆς οὐδέποτε πλέον ἐπανελήφθησαν.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου φαίνεται δι' θεωρεῖ τὸν τόπον τούτον ὑπόχρεον εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ δι' εἰδομένην ἐπὶ 27 ὥρας κατ' ἐβδομάδα αἰτίνες ὅμως ὡν ἐν τῷ προγράμματι εἶναι ὀρθοί, ἐλπιτοῦνται δὲ εἰς τὸ ἥμισυ ἀνὰ ἀφαιρέσασιν αἱ ἐσφαλαὶ καὶ αἱ τρέμματα πούσεις. Θεωρεῖ φαίνεται μεγάλην καὶ ἐπιπονον ἐργασίαν τὴν ἐπὶ 3—4 ὥρας τῆς ἡμέρας διδασκαλίαν Ἐλλήνων αὐτὸς διδάσκαλος καὶ Ἐλλήνων διδασκων μαθητῶν.

Ἐννοῦν ἐννοῦν καὶ ἀλλογενεῖς διδασκάλους ἐν Ἐλληνικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις ἐργαζομένους ὡς μαθητὰ νὰ μετρώσιν τὸν χρόνον τῆς διδασκαλίας τῶν ὡς ὁ ἐμπορος πωλεῖ τὸ ὄρασμα μὲ τὸν πῆχυν, ἀλλ' ἔλλην διδάσκαλος ἐν Ἐλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ διδάσκων καὶ μετρῶν μετὰ ἰουδαϊκῆς φιλοζωρίας τὸν χρόνον τῆς διδασκαλίας· τοῦ καλίου θὰ ἐπράττειν ἂν μετῄρχετο ἄλλο τι ἀγοραῖον ἐπάγγελμα ἢ τὸ διδασκαλῶν.

Διδάσκαλος ἄμιρος τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὸ θεῖον ἔργον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἶναι ἂν πλοῦ, ἐπιτηδεύματις οὐδέποτε δὲ ἀξιοῦται οὐδὲς τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης· παρὰ τῶν μαθητῶν τοῦ καὶ τῶν γονεῶν αὐτῶν οὐδ' ἀξιοῦται ὑπηρετεῖ τὴν πατρίδα τοῦ. Ἡθέλομεν νὰ ἐμφωρῇται ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐνθουσιασμοῦ τοῦλάχιστον πρὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ νὰ μὴ ἀποκλῇ μεταδίδων εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ τῶν φώτων αὐτῆς, ἅτινα κατ' ἐκαστὴν σχεδὸν νεώτερον ἐπιφώσκουσιν καὶ διαλύουσιν τὰ περιλήπτα ἀσκήτη τῆς ἀμύθειας καὶ τῆς πλάνης. Πιραπονεῖται ὁ κ. Παπαϊωάννου δι' ὅτι εἶχε δοθῇ πρὸς προκαταρκτικῶν πειραμάτων καὶ διευθέτησιν τῶν ὀργάνων· καλὸν θεθεῖται τούτῳ δι' εὐποροῦντα καθοδύμα· α, θὰ ἦτο ὁμοῦ ἀσύγγνωστος πολυτέλεια διὰ Γυμνάσιον, ὅπερ ὀφείλει νὰ συντηρῇται σχεδὸν μόνον ἀπὸ τῶν εἰσιτηρίων τῶν μαθητῶν· αὐτοῦ, οὐδ' εἶναι ἀπαραίτητος ὁ βοήθος, καὶ εἰς τούτῳ συμφωνεῖ μετ' ἡμῶν καὶ ὁ κ. Παπαϊωάννου, διότι εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος βοηθοῦ ἐδέχθη αὐτὸς ἐπιμίσθιον ἐξ ἑλπῶν ἐτησίως καὶ ὥφειλε διὰ τούτου οὐχὶ πλέον ἐκ προαρίσεως ἀλλ' ἀπὸ καθήκοντος νὰ διατηρῇ τὰ ὄργανα στυλινὰ καὶ καθαρία καὶ καλῶς προφυλαγμένα.

Ε. R.
ΕΝ Τῷ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙῳ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ἀγωνίης ἀριθμ. 320/908.
Ἐνώπιον τοῦ Προέδρου.
Μεταξὺ:
Ἀχιλλέως Κυριακίδου ἐκ Λευκωσίας
Ἐνάγοντος
καὶ
Βασίλῃ I. Παπᾷ Ἀνδρέου ἐκ Κυθραίας
νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου

Ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ Ἐνάγοντος ἐμφανισθέντος ἀυτοπροσώπως γενομένης ἡ μερὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον τούτου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται διατάγμα διατάσσον πῶς πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος πρὸς τὸν Ἐναγομένον ὁσὶς νῦν ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου ἡ δὲ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἀγνώστου, τὸ Δικαστήριον τούτου ἀναγνὼν τὴν ἐνορκον γραπτὴν κατάθεσιν τοῦ κ. Ἐφραίμ Καρλεττίδου ἐκ Λευκωσίας δι' ὃ ρηθεὶς Ἐναγομένου ἀπουσιάζει νῦν ἐκ Κύπρου ἡ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἀγνώστου, διὰ τοῦ παρόντος ΔΙΑΤΑΓΕΤΕΙ ἵνα ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος πρὸς τὸν ρηθέντα Ἐναγομένον γίνῃ ὡς ἑξῆς:

Διὰ τοιχοκολλήσεως ἐνὸς ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος μετ' ἐνὸς ἀντιγράφου τοῦ παρόντος διατάγματος ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου Περαιτέρω δὲ τὸ Δικαστήριον τούτου διατάττει τὴν δημοσίευσιν τῶν προειρημένων ἀντιγράφων εἰς δύο συνεχῇ φύλλα τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδομένης ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» καὶ ὀρίζει ὡς διδάσκον τὴν 30ην Σεπτεμβρίου 1908 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9. π. μ.

Ἐγένετο τὴν 8 Αὐγούστου 1908.
Συνετάχθη τὴν 26 Αὐγούστου 1908.
(ὕπογρα.) I. P. ΧΟΛΜΣ
H. E. Δ.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις
N. Καπάπε
H. E. Δ.

ΕΝ Τῷ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙῳ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ἀριθμ. 320/908
Μεταξὺ:
Ἀχιλλέως Κυριακίδου ἐκ Λευκωσίας
Ἐνάγοντος
καὶ
Βασίλῃ I. Παπᾷ Ἀνδρέου ἐκ Κυθραίας
νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου

Τῷ Βασίλῃ I. Παπᾷ Ἀνδρόνῳ ἐκ Κυθραίας, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεται νὰ

Ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 30ην Σεπτεμβρίου 1908, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 π. μ.

Ὁ Ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ τὸ ποσὸν £ 54 10 0 ὅνυμει γραμμάτιον δόθενος ὑπ' ὀνόματος εἰς τὴν διατάξιν τοῦ Ἐνάγοντος τὴν 20)2 Αὐγούστου 1907 καὶ λήξαντος τὴν 20)2 Αὐγούστου 1908.

Ὁ Ἐνάγων προτείνει ἀπαιτεῖ τόκον 9% ἐτήσιος ἀπὸ τῆς 20)2 Αὐγούστου 1908 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἑξῶς τῆς παρουσίης ἀγωγῆς.

Ὁ Ἐνάγων περιέλειπον ἀπαιτεῖ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων τοῦ Ἐναγομένου τῶν ὑποθηκωθέντων πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἀνω ποσοῦ δυνάμει ὑποθηκωτηρίου ἐγγράφου ἀριθμ. 2,719 ἡμερομηνίας 5ης Αὐγούστου 1907.

Ἐξεδόθη τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1908.
Δ' Ἐνάγοντα
(ὕπογρα.) B. ΣΕΡΓΕΙΟΣ
Διαγνώστης

Ὅτι πιστὸν ἀντίγραφον
K. Γιαννάκης
B. H. E. Δ.

ΕΝ Τῷ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙῳ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ἀριθμ. 320/908
Ἀγωνίης ἀριθμ. 320/908.
Ἐνώπιον τοῦ Προέδρου.
Μεταξὺ:
Ἀχιλλέως Κυριακίδου ἐκ Λευκωσίας
Ἐνάγοντος
καὶ
Βασίλῃ I. Παπᾷ Ἀνδρέου ἐκ Κυθραίας
νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου

Ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ Ἐνάγοντος ἐμφανισθέντος ἀυτοπροσώπως γενομένης ἡ μερὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον τούτου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται διατάγμα διατάσσον πῶς πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος πρὸς τὸν Ἐναγομένον ὁσὶς νῦν ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου ἡ δὲ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἀγνώστου, τὸ Δικαστήριον τούτου ἀναγνὼν τὴν ἐνορκον γραπτὴν κατάθεσιν τοῦ κ. Ἐφραίμ Καρλεττίδου ἐκ Λευκωσίας δι' ὃ ρηθεὶς Ἐναγομένου ἀπουσιάζει νῦν ἐκ Κύπρου ἡ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἀγνώστου, διὰ τοῦ παρόντος ΔΙΑΤΑΓΕΤΕΙ ἵνα ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος πρὸς τὸν ρηθέντα Ἐναγομένον γίνῃ ὡς ἑξῆς:

Διὰ τοιχοκολλήσεως ἐνὸς ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος μετ' ἐνὸς ἀντιγράφου τοῦ παρόντος διατάγματος ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου Περαιτέρω δὲ τὸ Δικαστήριον τούτου διατάττει τὴν δημοσίευσιν τῶν προειρημένων ἀντιγράφων εἰς δύο συνεχῇ φύλλα τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδομένης ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» καὶ ὀρίζει ὡς διδάσκον τὴν 30ην Σεπτεμβρίου 1908 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9. π. μ.

Ἐγένετο τὴν 8 Αὐγούστου 1908.
Συνετάχθη τὴν 26 Αὐγούστου 1908.
(ὕπογρα.) I. P. ΧΟΛΜΣ
H. E. Δ.

Ὅτι πιστὸν ἀντίγραφον
K. Γιαννάκης
B. H. E. Δ.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙ.ΙΑ
ΜΕΓΑ ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Ὁ γωστός ἐν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἰδιὰ τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ φοιτητικὸν κόσμον κ.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

Διατρίβων ἐνταῦθα ἵνα συλλέξῃ συνθέσεις Κυπριακῶν χορῶν ἐμίσθωσεν εὐρείαν αἰθυσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Ζωῆς Χ. Ρώσσου κατὰ τὴν ὁδὸν Τριπύτου πρὸς διδασκαλίαν χορῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἑσρωπαϊκῶν.

Πᾶσα περὶ τῆς δεινότητος τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ χορευτικῇ τέχνῃ τοῦ διαφθέρει εἶναι κατωτέρα τῆς ἀληθείας.

Διατρεῖ ἐν Ἀθήναις τὸ μέγιστον καὶ γνωστότατον χοροδιδασκαλεῖον διδάσκει καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἑλλήνας βασίλειδας.

Ἡ διὰ τῆς τοῦ ἐντεθεν παρέχει μοναδικὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν χρῆσιν μας νεότητις ὅπως ἐκμαθῇ τοὺς ἐθνικούς μας χοροὺς καὶ τοὺς Ἑσρωπαϊκοὺς ἧτις δὲν πρέπει ν' ἀπολεισθῇ.

Ὁ κ. Ἀνδρέου Πούλος εἶναι καὶ κάτοχος πτυχίου δι' οὗ ὁ ἐν Παρισίαις Συγγραφεὺς καὶ Καθηγητὴς χοροῦ κ. Εὐγένιος Ζιρωντὲ συνίστη αὐτὸν εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐκμαθῇ τὸν εὐρωπαϊκὸν χορὸν μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως δι' ταχέως θέλει ἀναδειχθῇ τελειος χορευτής.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
K. Γ. ΡΩΣΣΟΥ καὶ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ποιοῦμεν γνωστὸν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἐπιτρόπους Σχολείων, τοὺς κ. κ. Διδασκάλους καὶ ὅπαντας τοὺς περὶ τὴν παιδείαν καὶ τὰ γράμματα ἀσχολούμενους ὅτι εἰς τὸ ἡμέτερον Βιβλιοπωλεῖον ἐκμετρίστην νέαν καὶ πλουσιωτάτην συλλογὴν Βιβλίων διδασκτικῶν, Λεξικῶν διεισφύρων γλωσσῶν, Μεθόδων πρὸς ἐκμάθησιν πάσης εὐρωπαϊκῆς γλώσσης.

Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τὰ ἁγία, ἱστορικά, ἀπὸ τῆς μυθιστορίας, καὶ διάφορα συγγράμματα ἐπιστημονικά.

Ἀπαντᾷ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ὧν ἡ ἀσυναγώνιστος εὐθηνία ἐχρηστῆται τὸ Βιβλιοπωλεῖον τούτου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1 Αὐγ. 1908.
K. Γ. ΡΩΣΣΟΣ καὶ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Τὸ ἡμέτερον χρησιμοποιοῦν παρέχει κατὰ τὸν ἥμισυ τῆς ποσότητος αὐτῶν εἰς τὴν εὐθηνότητα.

Ὅσοι δὲν συνιλλάγησαν μετ' ἡμῶν ἐστῶσαν βεβαίως δι' ὅτι περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκ πείρας προσωπικῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1 Αὐγ. 1908.
K. Γ. ΡΩΣΣΟΣ καὶ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ἢ ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

Γίνεται γνωστὸν τοῖς κ. κ. μετόχοις καὶ τῷ ἐκτελεστικῷ κοινῷ δι' τοῦ Ταμειυτηρίου ἢ Λευκωσίας θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μίαν εἰς πενταετίαν ὑπὸ τοὺς δρους τοῦ ἰδίου καταστατικοῦ καὶ ὑπὸ τινὰς τροποποιήσεις δι' ἰδία τέρου συμβολαίου διανεμηθησάμενον δωρεάν, μετατρεπομένων τῶν παλαιῶν μετοχῶν ἀμφοτέρων τῶν περιόδων εἰς 10 0. 0. ἐκάστου Δέγεται τὴν ἐγγραφὴν νέων μετοχῶν ὑπὸ τοὺς συνθήκας δρους, ἧτοι ἀντὶ πέντε σελινίων προκαταβολῆς ἐφάπαξ, καὶ ἐνὸς σελινίου κατ' ἐβδομάδα δι' ἐκάστην μετοχὴν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ ἀποσύρῳσι τινὰς ἢ καὶ ὅλας τὰς μετοχὰς τῶν κατὰ τὴν λήξιν τῆς παρουσίας πενταετίας ἧτοι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1908 ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τούτῳ ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταμειυτηρίου, μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1908 ε. π.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΑΜΑΞΑΙ

Οἱ εἰς Μορρο μεταβαλόντες ταξιδιωταὶ ἀς ζητήσωσι τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Χρ. Κυριετζιγιάννη ἐν ὧ ἐύρισκον πᾶσαν περιποίησιν καὶ οἱ θελοντες νὰ ταξιδεύσωσι περὶ τέρω εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ ἀμάξας ἄριστα διατηρουμένας.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΕΝ ΠΥΡΡΩΙ (ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ)

Παρὰ τὴν ἀμαξίαν ἐν Τηλλυρίας συνίστη Ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

«ΠΥΡΡΟΣ ΤΗΣ ΡΗΓΑΙΝΑΣ» διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ περιποιητικῆς τῆς καλλίστου νέου κ. Εὐρ. Π. Πανδίου. Οἱ ταξιδιωταὶ θὰ εὐρίσκων ἐν αὐτῇ οἱ οἰγενειακὴν δ-λω, περιποίησιν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Λευκωσίᾳ νεοσάμτος δώρος, εὐάερο, καὶ εὐχρηστικὸν οἰκία τοῦ κ. Στυλιανοῦ Νικολάου ἐμπορίου κειμένη κατὰ τὴν ὁδὸν Μετοχίου Κύκου καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ κ. Κ. Αἰμιλιανίδου Περιέχει δύο μεγάλα ἰσόγεια δωμάτια καὶ δύο μέρη αὐτῆς, μαγειρεὺν καὶ λοιπὰ χρεαῖα μετ' ἡλεκτρικῶν ἀνω καὶ κάτω. Εἰς τὸ ἀνώγειον περιέχει ἐξ